27/06/2020

“Μιμηταί μου γίνεσθε”

/ Γνώμες

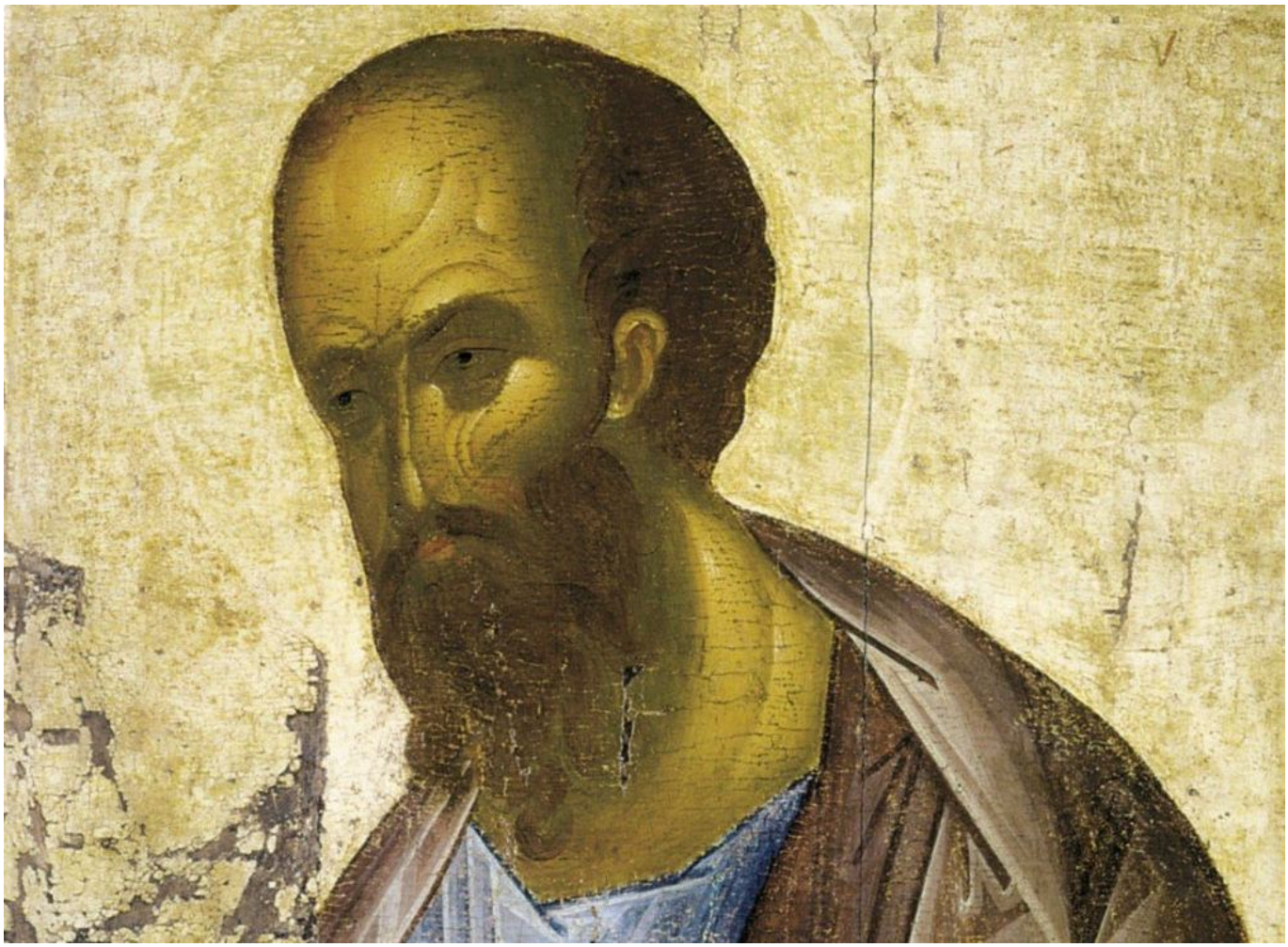

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Ένα από τα αγαθά με τα οποία προίκισε ο Θεός τον άνθρωπο είναι το αγαθό της προθυμίας. Το χαρακτηρίζουν ως το κυριότερο αγαθό. Η προθυμία είναι απαραίτητη στην επιτέλεση του καθήκοντος απέναντι στον Θεό, απέναντι στον συνάνθρωπο, απέναντι στον εαυτό μας. Απαιτείται, ακόμη, προθυμία στην εργασία μας, αφού, αν σήμερα επικρατεί αυτή η κατάσταση, εν πολλοίς οφείλεται στην απροθυμία του ανθρώπου να εργασθεί στην καταναλωτική κοινωνία που ζούμε. Έτσι, στεκόμαστε απρόθυμοι για εργασία και επιθυμούμε οι άλλοι να εργάζονται κι εμείς να απολαμβάνουμε τους κόπους και τον ιδρώτα των άλλων. Ουσιαστικό συστατικό αποτελεί η προθυμία στο διακόνημα της αγάπης, καθώς εάν στερείται κανείς αυτό το αγαθό, δεν μπορεί να αγαπήσει τον άνθρωπο, να σταθεί δίπλα του

και να τον διακονήσει με συνέπεια και πιστότητα. Πόσο χαρακτηριστικοί είναι οι λόγοι του Χριστού στο σημείο αυτό: «Ει ουν εγώ ένιψα τους πόδας υμών ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, και υμείς οφείλετε αλλήλων νίπτειν τους πόδας» (Ιω. 13,14). Η προθυμία, τέλος, στην πνευματική ζωή είναι αυτονόητη, αφού χωρίς κόπους και ιδρώτα κανείς δεν κερδίζει κάτι, κανείς χωρίς αίμα δεν έλαβε πνεύμα κατά το πατερικό: «Δος αίμα, λάβε Πνεύμα». Για όλους τους παραπάνω λόγους μάς χρειάζεται η προθυμία, προκειμένου να μιμηθούμε τον Δεσπότη Χριστό, κατά τον παύλειο λόγο: «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» (Α’ Κορ. 11,1).

Ο Ιερός Χρυσόστομος σχολιάζει τον λόγο αυτό ως εξής : «Ο μακάριος Παύλος, δείχνοντας τη δύναμη της ανθρώπινης προθυμίας και ότι μπορούμε να πετάξουμε και προς τον ουρανό, αφήνοντας τους αγγέλους και τους αρχαγγέλους και τις άλλες δυνάμεις, άλλοτε, δια μέσου του εαυτού του μόνο, προτρέπει τους πιστούς να γίνονται μιμητές του Χριστού λέγοντας, “Να γίνεστε μιμητές μου, όπως και εγώ του Χριστού” και άλλοτε, χωρίς τον εαυτό του, ανεβάζει τους πιστούς προς τον ίδιο τον Θεό λέγοντας “Να γίνεστε λοιπόν μιμητές του Θεού, σαν τέκνα αγαπητά”. Έπειτα για να δείξει ότι τίποτε δεν κάνει την μίμηση αυτή τόσο, όσο το να ζει κανείς για το κοινό καλό και να αποβλέπει προς ότι είναι χρήσιμο για τον καθένα, πρόσθεσε, “Να συμπεριφέρεστε με αγάπη”. Γι’ αυτό, αφού είπε “Να γίνεστε μιμητές μου”, αμέσως μιλά για την αγάπη, δείχνοντας ότι κυρίως αυτή η αρετή φέρει κοντά στον Θεό. Γιατί οι άλλες αρετές είναι βέβαια κατώτερες από αυτήν και περιστρέφονται όλες γύρω από τους ανθρώπους· όπως ο αγώνας εναντίον της επιθυμίας, ο πόλεμος για την λαιμαργία, η μάχη προς την φιλαργυρία, ο αγώνας εναντίον του θυμού. Η αγάπη όμως είναι κοινό γνώρισμα των ανθρώπων και του Θεού. Γι’ αυτό και ο Χριστός έλεγε, “Να προσεύχεστε για εκείνους που σας παρενοχλούν, για να ομοιάσετε προς τον Πατέρα σας, ο οποίος είναι στους ουρανούς”.

» Αυτό λοιπόν και ο Παύλος γνωρίζοντας ότι είναι το κυριότερο από τα αγαθά, το εφάρμοσε με πολλή προσοχή. Κανένας δεν αγάπησε τόσο τους εχθρούς του, κανένας δεν ευεργέτησε τόσο εκείνους που τον επιβουλεύονταν, κανένας δεν έπαθε τόσα για χάρη εκείνων που τον είχαν λυπήσει. Γιατί δεν έβλεπε σε εκείνα που πάθαινε, αλλά σκεφτόταν ότι και αυτοί ήταν άνθρωποι, και όσο περισσότερο εξαγριώνονταν εκείνοι, τόσο περισσότερο τους συγχωρούσε την μανία. Και όπως θα συμπεριφερόταν ένας πατέρας προς το παιδί του, όταν πιάνει μανία (γιατί όσο και αν τον βρίζει και τον κτυπά σκληρά ο πάσχων, τόσο περισσότερο τον ευσπλαχνίζεται και κλαίει), έτσι και εκείνος επειδή σκεπτόταν την ασθένεια, από την επενέργεια των δαιμόνων, εκείνων που έκαναν αυτά εναντίον του, διεγειρόταν για περισσότερη φροντίδα» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις τον Απόστολον Παύλον, Ομιλία Γ΄, ΕΠΕ 36, 433-435).